



מ"ת 25166/07/15 - אבי רוחן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל (עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	אבי רוחן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

בפתח הדברים, במקום אשר אפרט הרקע לבקשה זו, אפנה לאשר קבוע ומפורט בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 3789/18 מיום 4.6.18. הפנייה זו רלבנטית לעניין הנדון בהחלטה זו משני טעמים עיקריים: האחד, פירוט הרקע העובדתי והשני, טענות המבקש בבקשה לעיון חוזר אשר החלטה זו מתייחסת להן.

אקדים ואומר כי למעט טענה אחת אשר פורטה בבקשה בכתב לעיון חוזר, לא נמצא כי המבקש חידש במשהו עובדה, נסיבה או טענה שלא נדונו בעבר והוחלט עליהן על ידי בית משפט זה כמו גם על ידי בית המשפט העליון בעררים אשר הגיש המבקש על ההחלטות. ומצאתי להפנות לדברי כב' השופט י' אלרון בבש"פ 3789/18 בסעיף 37 להחלטה.

גם אם לא מצאתי להרחיב הדיבור באשר לטענותי החוזרות ונשנות של בא כוח המבקש, אף על פי שטענות אלה נדחו פעם אחר פעם, וכאמור גם על ידי בית המשפט העליון (עיינו בבש"פ 537/17, 7371/17, 3789/18 6518/18), מצאתי להתייחס לטענה אחת החוזרת שוב ושוב בבקשותיו של בא כוח המבקש. טוען בא כוח המבקש כי על פי לוח הזמנים של הפיצוץ ברח' יהודה הלוי (האישום הרביעי), הרי שבמועדים הרלבנטיים לא היה המבקש בבריסל ולפיכך אין לקשור אותו לפיצוץ. עניין זה נדחה, אך כאמור חוזר כחוט השני בטענותיו של בא כוח המבקש. נדמה כי זו הטענה העיקרית אם לא היחידה שבפי בא כוח המבקש. אלא שכפי שנקבע זה מכבר מעורבותו של המבקש בפיצוץ אשר ארע ברח' יהודה הלוי, מבוססת על עדויות עדי מדינה.

בבקשה הנוכחית מעלה המבקש טענה, שאף היא הועלתה בעבר אך נדמה כי לא קיבלה התייחסות נפרדת. הטענה כי שבעבר היו ניסיונות לרצוח את רזנשטיין על ידי גורמים שונים שאינם המבקש. בתוך כך מצביע הוא על שני כתבי אישום שהוגשו נגד המעורבים הללו. רוצה הוא לטעון שזו הראיה שגם בפיצוץ ברח' יהודה הלוי לא היה המבקש מעורב. עוד



טוען בעניין זה הסניגור כי עד התביעה רפ"ק יוני חג'ג', אשר העיד זה מכבר, טען בעדותו שלא ידע כי בעבר ניסו גורמים אחרים לרצוח את רזנשטיין. טוען הסניגור כי בעדותו זו רפ"ק חג'ג' לא אמר אמת, משום שבכתבי האישום הללו נמצא כי הוא עד תביעה. משום כך, טוען הסניגור, הכיצד לא ידע לספר כי בעבר ניסו אחרים לרצוח את רזנשטיין. ושוב גם בכך חוזר ואומר בא כוח הנאשם, כי אם אחרים ניסו בעבר לרצוח את רזנשטיין ממילא אין למבקש קשר לפיצוץ ברח' יהודה הלוי אשר נועד לרצוח אותו.

נציגת המשיבה אישרה שאכן רפ"ק יוני חג'ג' היה עד תביעה בכתב אישום נגד אחד גדי אבוטבול אשר הוגש ב- 7.11.03 (כך על פי הרשום בשולי כתב האישום). גדי אבוטבול מעורב היה בניסיון רצח רזנשטיין על פי כתב אישום אשר הוגש נגד שניים: אברהם אברג'ל ומשה ברדוגו. אלא שבאשר לעדותו של רפ"ק חג'ג' אמרה נציגת המשיבה כי באירועים המתוארים בכתבי האישום היה בלש במשטרה ולא קצין ומן הסתם כלל לא היה מודע לפרטי הפרשות. מכל מקום מדובר באירועים שאירעו לפני למעלה מחמש עשרה שנה ומן הסתם לא זכר אותם. יתירה מזו, טוענת נציגת המשיבה כי ראש צוות החקירה הנוגעת לכתבי האישום משנת 2003 היה הקצין רוני משולם. בעדותו בפני המותב בתיק העיקרי לא נשאל ולו שאלה אחת באשר לניסיונות לרצוח את רזנשטיין על ידי אחרים.

כשאני שוקל טענותיו של בא כוח המבקש, לפיהן נקודת המשען להגנה בתיק זה היא עדותו של העד חג'ג', שיש וימצא לה הסבר עת יבקש בא כוח המבקש לזמנו להעיד שוב, אין בה ממש. מה לחג'ג' כי יזכור ניסיונות העבר לפני חמש עשרה שנים, עת היה בדרגה ובתפקיד זוטרים, ומן הסתם לא בליבת החקירה אותה עת?

מעבר לכך, על פי מכלול הראיות בתיק, כפי שפורט בהחלטות העבר השונות, אין בטענות בא כוח המבקש באשר לעדותו של חג'ג' בבחינת "הקערה התהפכה על פיה". במאמר מוסגר, יאמר כי יתכן גם יתכן שהיו גורמים שונים אשר ביקשו בעבר לרצוח את רזנשטיין אך האם יש בכך הוכחה מנצחת שסותרת מעורבותו של המבקש בפרשה, כפי עדויות עדי המדינה?

טוען בא כוח המבקש טענה נוספת שמצא לטעון בדיון שהתקיים לפני אך לא בבקשה הכתובה. לא מצאתי להרחיב הדיבור על טענה זו לפי שעל פני הדברים אין בה ממש. הטענה היא שבחקירה הנגדית של נאשם 1 יצחק אברג'ל על ידי עו"ד מרום, נציג המשיבה שיש בידו "ראיית זהב" והיא הקלטה סמויה ממועד שהוא לפני הגעת המבקש לבלגיה, ובה נותן נאשם 1 הוראות לאדם אחר להמשיך ולנסות לרצוח את רזנשטיין. טוען הסניגור שאם אכן זו "ראיית זהב" הרי מחזקת גרסתו של המבקש כי תכנון הרצח היה לפני שנסע לבלגיה. אין בטענה זו ממש לפי שהיא חוזרת (פעם נוספת מיני רבות) על הטענה בדבר "לוח הזמנים", לפיה תכנון הרצח היה לפני הגעת המבקש לבלגיה. טענה זו נטענה מספר רב של פעמים, ונדחתה פעם אחר פעם. הקשר של המבקש לפיצוץ ברח' יהודה הלוי, מבוסס על עדויות עד המדינה.

באשר לעד המדינה י.א., אשר התביעה וויתרה על עדותו, טוען בא כוח המבקש, כי יש בעדותו כדי לזכות את המבקש, הרי שגם בעניין זה נתתי החלטתי ביום 16.9.18. בא כוח המבקש הגיש ערר על החלטה זו, אך בדיון שהתקיים ביום 27.11.18 בבית המשפט העליון (בש"פ 6518/18 ו- 6900/18), לאחר שבית המשפט העליון הבהיר כי אינו רואה הצדקה להתערב בהחלטתי, הודיע בא המבקש כי הוא חוזר בו מהערר ושומר זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר. בית המשפט העליון קבע כי זכותו של המבקש עומדת לו להגיש בקשה לעיון חוזר ככל שתהא לו עילה על פי החוק לעשות



כ.

באשר לנסיבותיו האישיות של המבקש. אין לי אלא להפנות להחלטות קודמות בעניין זה אשר קבעו מסוכנותו הגבוהה של המבקש, ונראה כי ראוי להביא מדברי כב' השופט עמית בבש"פ 537/17 בעניינו של המבקש:

"דומה שאין צורך להרחיב על המסוכנות הנלמדת מטיב המעשים המיוחסים לעורר (ובמרכזם האמור באישום הרביעי). המדובר בעבירות אלימות ברף החומרה הגבוה ביותר, שנעשו לכאורה במסגרת ארגון פשיעה, תוך קיפוח חייהם של עוברי אורח, ופציעתם של רבים. העבירות המיוחסות לעורר, מצביעות על מסוכנותו ומקימות עילות מעצר סטטוטוריות, ועל כן, ככלל, מחייבות הן מעצר עד תום הליכים. אזכיר כי באישום הרביעי מיוחסות לעורר עבירות רצח והכלל הוא כי "רק במקרים יוצאי דופן ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר, או במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני לנאשם בעבירה זו, נוכח המסוכנות האינהרנטית הטבועה בעבירת הרצח, והחשש להימלטות מהדין, בשים לב לעונש החמור הצפוי לנאשם בה, אם יורשע" (בש"פ 4256/16 חסין נ' מדינת ישראל, בפסקה 21 והאסמכתאות שם (20.7.2016). לגבי עבירות הסמים ראו, לדוגמה, בש"פ 8585/15 בן לולו נ' מדינת ישראל, פס' 5 (23.12.2015); בש"פ 3064/15 מאירוב נ' מדינת ישראל, פס' 6 (12.5.2015))."

לנוכח מסוכנותו של המבקש, איני מוצא כי יש בחלוף הזמן כדי להקהות המסוכנות או שמא להביא לשחרורו של המבקש ממעצר.

כפי שקבעתי לעיל, אני דוחה הבקשה לעיון חוזר לפי שאין עילה לכך.

סוף דבר שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.